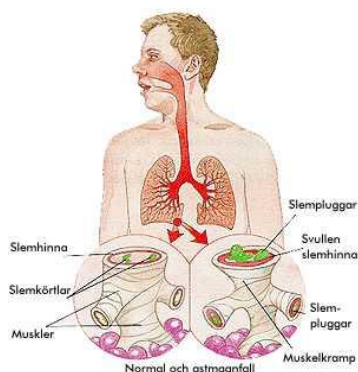

Betennelser behandlet på naturlig vis

Naturforsker Lars Klette har vært omtalt hos Fritt Helsevalg og andre kilder tidligere. Du kan gjøre et internetsøk på "astma, kols, dagbladet, Klette", så skjønner du hva det dreier seg om. Mat & Helse har også omtalt Klette og et produkt han har vært med på å utvikle. Få artikkelen tilsendt på mail: post@biopuls.no

Som du kan lese selv, ser produktet ut til å ha god effekt for blant annet kols- og astmasyke. Da kan man jo undre seg hvorfor norsk byråkrati forbyr et effektivt naturmiddel i fritt salg? Er det egentlig til pasientens beste?

Norske myndigheter har bestemt at virksomme naturmidler skal omklassifiseres til "legemidler". Hva betyr det for deg i praksis? "Legemidler" er ikke i fritt salg, dermed begrenses din tilgang til svært mange effektive produkter, uavhengig av om de skulle vise seg å være ufarlige for deg, og kanskje til og med direkte helsefremmende.

[Lars Klette har her skrevet en artikkel som omhandler luftveisproblemer og betennelser, og mulige naturlige løsninger på disse.](#) God lesing!

Hva har bihulebetennelse, blodforgiftning, hjernehinnebetennelse, lungebetennelse og ørebetennelse til felles? Hva har astma og atopisk eksem til felles? Hvordan bli kvitt det, uten legebehandling? Årsak til plagsom øresus og hvordan kvitte seg med det.

Som jeg skrev i forrige uke, på kolsdagen, skyldes slimtette luftveier betennelsesreaksjoner. En betennelse er kroppens første forsvarsreaksjon på at celler som ikke hører hjemme i kroppen, dvs. mikroorganismer, har forsert det uspesifikke immunforsvaret (det som beskytter hele kroppen, f.eks. huden) og trengt seg inn i luftveiene. Det påkaller immunreaksjoner fra det spesifikke immunforsvaret (som beskytter et spesifikt, angrepet område eller områder, som luftveiene, lungene, o.a.)

En betennelse er altså en immunreaksjon på at bakterieceller befinner seg i kroppen. Dette er opportunistiske celler som trenger en vert for å kunne formere seg. Når de går til angrep (mikrobeangrep) utslettes de av lymfocytene, dvs. T-cellene. Neste bolk tar gener ut av sine døde artsfrender som den innsetter i sine egne, før de lanserer et nytt angrep. Slik fortsetter det til bakteriecellene har bygget opp tilstrekkelig resistens med genene til sine døde artsfrender til at deres DNA-kode ikke lar seg knekke av T-cellene våre, enkelt sagt. Det befinner seg nå resistente bakterier i luftveiene.

Luftveiene er kun innfallsporten, ikke det endelige målet. Bakteriene er avhengig av næring, det finner de i blodet. Bakterier er en-cellede mikroorganismer hvis eneste fremdrift er luft- og væsketømmer, som ånderett og blod. Fra luftveiene invaderer de blodet, hvor de forsyner seg av vertens næring og legger fra seg sin første avføring. Avføringen, med vertens næringsstoffer, er utmerket gjødsel og danner grobunn for sopp. Soppen er mikrobens yndlingsføde. Sirkelen er sluttet. Med næring fra egen avføring har cellen energi til å starte celledelingen - formeringen. En celle deler seg i 2, 2 i 4, 4 i 8, 8 i 64, 64 i 4096, osv. På en time er du vert for 100 000 individer, på 3 timer, 10 millioner individer. Det er nok til at de blir synlige for det blotte øye. 10 millioner bakterieceller okkuperer et område på en størrelse av en lillefingernegl.

Det vellykkede mikrobeangrepet registreres av makrofagene (en type immunceller) som aktiverer lymfocytene, T-cellene, til å danne infeksjonsforsvar. Våre egne celler deler seg på samme måte som bakteriecellene, fienden, og hvis naturen får gå sin gang, vinner kroppen. Våre egne T-celler har nemlig en fordel som fienden ikke har: De er i stand til å "se" forskjell på bakterieceller og egne celler. De er dessuten fostret av vertsorganismen selv, som er en fremmedcelle for bakteriene. Denne immunologiske hukommelsen er en forutsetning for å danne immunitet - varig motstandsdyktighet. Det er årsaken til at influensa og forkjølelser kommer og går hos ellers friske mennesker: En stamme av samme bakterie art som har vært i kroppen før, blir gjenkjent av lymfocytene, angrepet og utslettet før celledeling og kolonisering finner sted. Det er med andre ord naturstridig å huse (være vert) for andre celler enn sine egne.

Når lymfocytene har slått ned angrepet, og slimet, nå fullt av døde egne celler og bakterieceller er nedbrutt i magen, innstiller kroppen betennelsen for å få lungene til å innstille slimproduksjonen. Vel og merke hvis du ikke er så dum at du oppsøker lege. Legen, ofte et snilt og sympatisk menneske som bare vil ditt beste, er utdannet til å behandle "sykdommen" din, og, i sin uvitenhet, gjøre deg frisk. For å lette på slim og/eller tungpust, skriver han ut en type medisiner som opprinnelig ble utviklet til å dempe T-celleaktivitet ved organtransplantasjon. Det er god medisin, når den brukes riktig, til å svekke immunforsvaret nok til at det ikke avviser et nytransplantert organ pasienten trenger for ikke å dø.

Men det er dårlig medisin når den brukes til å dempe T-celleaktivitet, altså betennelse, for at lungene skal produsere mindre slim. Siden styrken på betennelsen, som styrer slimmengden fra lungene, bestemmes av mikrobelastningen, innebærer "behandlingen" at flere bakterier koloniserer luftveiene.

Med andre ord: Behandling med legemidler som Seretide, Servent, Symbicourt, m.fl. hjelper ikke pasienten, men mikrobene!

Hvilke mikrober? Arten pneumokokker liker seg i bihulene, blodet, hjernehinnen, lungene og ørene. De føres med blodbanen og utløser betennelsesreaksjoner der, som markerer det angrepne området og får lungene til å produsere og sende slim dit for å fange mikrobene og føre dem til svelget for nedbrytning i magen. Gule stafylokokker liker seg i pusterøret og i huden. De drar med blodstrømmen dit, og utløser betennelse der, som merkes som astma og atopisk eksem.

Takket være medisinsk behandling med immundempende kjemi, lykkes mikrobene i å ta over kroppen til det uheldige mennesket som oppsøkte en arts frende for hjelp, som i stedet hjalp fienden.

Derfor hører du heller ikke annet enn sus i ørene, såkalt tinnitus, lyden fra blodet som bruser gjennom arterier og vener som tettes igjen av mikrober, deres avføring og sopp. Lyden forplanter seg godt gjennom væske - blodet, og får god ekkoeffekt fra øregangene, som fra en støyende popkonsert.

Oppsummert: [Gule stafylokokker](#) er ansvarlig for astma og atopisk eksem. Eksem i seg selv er som en åpen dør for denne arten...

[Pneumokokker](#) er ansvarlig for bihulebetennelse, blodforgiftning, hjernehinnebetennelse, lungebetennelse(hyppig) og ørebetennelse. [Sopp](#) fra en eller to av disse artenes avføring, som stammer fra vertens næring, er årsaken til plagsomt øresus.

Med andre ord: Fjerner du en eller to av disse bakterie-artene, forsvinner opp til 8 plagsomme lidelser! Det gjør du enkelt med rugspiredråper. De får kroppen til å danne nytt infeksjonsforsvar som utrydder snylterne. Da innstiller kroppen selv betennelsen, og lungene slutter å produsere slim. Med bakteriene ute av systemet, dør soppen, fordi næringen, mikrobens avføring, forsvant med mikrobene.

Det dumme er selvfølgelig at med en slik behandling, forsvinner også inntektene til vesenet for dårlig helse, bedre kjent som Helsevesenet, og legemiddelindustrien. Derfor fikk Oralmat i en periode omsetningsforbud i Norge, fordi de ikke holdt kjeft om de gunstige virkningene, slik legemiddeloven pålegger alle aktører som konkurrerer med legemidler om å gjøre.

Vennlig hilsen Lars Klette